Forța de redefinire a identității personale

On August 27, 2014

Fă un pas uriaș spre o nouă știință, plasându-te sub influența forței de redefinire a orizonturilor unei realități mai înalte.

Mă aflam în fața unui drum care conducea spre o nouă știință. Datoram totul practicii alternative în domeniul cercetării fundamentelor „inteligenței creatoare", despre care, acum, n-aș putea să afirm decât un singur lucru: cine își însușește cu chibzuință această știință devine el însuși o sferă a lucrării transformatoare a lui Dumnezeu în lume.

Totuși, trebuie să mărturisesc că la început știința nu a fost tocmai preocuparea mea de căpătâi. Era doar un proces de căutare a ceva încă nedefinit. S-ar putea spune chiar că nu iubeam știința decât într-un anume scop. Acela de a mă detașa un pic de o lume plină de tipare fățarnice, de așa zisa "turmă", împotrivindu-mă sentimentului de apartenență la un spațiu gol, fără personalitate. Neîndoielnic, eram dominat de aceeași întemeiată motivație cu care un pictor caută plasticitatea expresiei pentru o idee pe care o dorește exprimată.

Era un fel de povară a minții supuse unei tensiuni crescute, cerându-se asumată, cumva eliminată, înainte ca potențialul ei de expansiune să se deplaseze spre valori negative. O suferință datorită căreia m-am descoperit brusc altfel decât eram, adâncit în sânul unei entități care depășea granițele admisibilului, sub influența unei forțe de redefinire a identității personale. Tindeam să cred, cu respectul cuvenit oricărui mijlocitor al științei, că în propria-mi minte se ascundea un ocean adevărat, supus fluxului și refluxului, agitat de furtuni periodice. Simțeam că mă prăbușesc în valuri tulburi.

Neconvențional, am pătruns în blocul funcțional al gândirii nelimitate, care fascina prin profunzimea ei rar întâlnită, prin complexitatea abordărilor, actualizată și concepută în maniera în care știința era susținută de puterea imaginației. Incurabil, subiectivismul mi-a întins deseori capcane pe durata acestei riscante expansiuni a individualității mele, fiind tentat să încadrez fenomenul acesta nelămurit la multe categorii de manifestări ce par secundare. Precum: „abuzul de putere".

Leadership: Susții accelerarea și valorificarea rezultatelor științifice în direcția unei noi conștiințe de care se leagă variabila unei singure transformări în realitatea care ți se relevă ca o întrebare adresată sieși?

Progresul pe care îl realizezi în zona leadershipului este proporțional cu timpul pe care îl investești în regândirea identității personale, susținând accelerarea și valorificarea rezultatelor științifice în direcția unei noi conștiințe. Este vorba de acea conștiință elevată a omului care își cercetează sinele, prin frământarea perpetuă a inteligenței puse în slujba creației, găsindu-și unitatea înfăptuitoare doar sub haloul imaginației.

Numai printr-un proces de căutare a ceva încă nedefinit, care parcă îți umple un gol interior, poți realiza acea ruptură de obișnuință în gândire care, la rândul ei, în mod particular, anulează orice încercare de a pune în spate tot ce înseamnă realism pragmatic.

O singură întrebare se cere a fi pusă fără întârziere: care este preocuparea ta de căpătâi care îți poate fuzniza sentimentul de apartenență la ceva mai larg decât lumea în care te afli? Omul care tinde spre desăvârșire, liderul prezentului și al viitorului, luând în considerare probabilitatea de a se pierde într-un absolut impersonal, va fi obligat și la alte metode de autoevaluare - dar mai ales la o suplă acceptare a acelui „ *something else* ", atât de categoric

refuzat de paragrafele științei.

Un rezultat științific care schimbă orizontul de înțelegere a lumii este expresia unei gândiri nelimitate, încărcată de imaginație cu noi sensuri de înțelegere față de situațiile prin care treci, din care rezidă forța de interpretare a răspunsului la întrebarea: până unde te poți avânta cu o idee fără să te simți lezat în vreun fel de regulile fixe ale unor obligații asumate?

Un rezultat poate fi socotit "științific" pentru că mai întâi de toate indică ce tip de fapte trebuiesc adunate pentru a efectua o constatare, apoi pentru că creionează numai cadrul în care trebuie căutată soluția.

Leadership: Îți exprimi atașamentul față de acea zonă a căutării de sine care-ți conferă împlinire numai în situația în care lupta dintre imaginar și raționalitate este dusă în numele unui statut de ființă superioară?

Un întreg ocean se va desfășura, în măreața lui nemărginire, în fața restului vieții tale. O sumă de plusuri și minusuri vor compensa lipsa posibilității de extindere a capacităților de producere a unei noi platforme de cunoaștere. Dar în același timp vei avea de dus o luptă aprigă dintre imaginar și raționalitate în gândirea modernă.

Dacă vrei să faci din știința o bază pentru dezvoltarea leadershipului, pe tot parcursul vieții, nu te limita la a trece dincolo de gândirea unanim acceptată, ci încearcă mai întâi să-ți exprimi atașamentul față de acea zonă a căutării de sine care conferă împlinire. Încearcă să-ți exprimi identitatea prin persistența constantă a modelărilor și configurărilor în versiunile următoare ale creației personale. Doar astfel vei căpăta statutul de „reformator”.

Găsește-ți și întărește-ți puterea identitară, căci numai ea îți dă tăria să supraviețuiești schimbărilor pe care le-au impus ceilalți, sau pe care tu însuți le impui. Această putere este are ca obiectiv principal câștigarea trofeului aflat la hotarul dintre imaginar și real, cu deschidere către un nou mod de abordare a relației între ceea ce ești capabil să suporți moral prin atașamentul față de o nouă realitate și ce ești capabil să devii prin descrierea acestei realități încadrată în parametrii sentimentului de apartenență la ceva mai "înalt".

Orizontul unei realități mai înalte poate fi atins doar prin extinderea profunzimii în a analiza fenomenul vieții din perspectiva unei inteligențe care a întâlnit la timpul potrivit scoala gândirii, hrănindu-se cu un mereu "something else" din vecinătatea unei creații care, emoționând incontestabil, nu lasă pe nimeni indiferent.

Statutul de ființă superioară poate fi câștigat prin atenția privilegiată ce o acorzi sentimentului de apartenență la ceva mai larg decât lumea în care te afli.

Forța de redefinire a identității personale reflectă tendința de a te detașa de masa anonimilor, având capacitatea de a crea ceva unic, memorabil și acceptat – expresie a dorințelor de autodepășire – înaintând printr-o gândire inovatoare spre culmi mai înalte ale progresului. Iar puterea inteligenței creatoare se referă la atingerea acelei individualități create cu și prin știința conducerii inteligente, cu impact asupra celor care te urmează în atingerea unui țel comun.

Cel mai bun profesor în leadership este experiența de viață, mult mai importantă în formarea personalității decât experiența profesională.

Source: https://neculaifantanaru.com/forta-de-redefinire-a-identitatii-personale.html